Ч. 23. Четвер 30 січня (12 лютого) 1903 Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — З ради державної. — Угорский сойм. — З Балкану.)

Молодоческий клюб ухвалив вчера резолюцию, в котрій заявляє ся против висказів заступника предсідателя молодоческого клюбу пос. Странского, який в дискусиї над зміною реґуляміну в палаті послів виступив безоглядно против обструкциї. Звідси зачувати, що Страньский має виступити з клюбу. — В парляментарних кругах більшости єсть намір перевести на завтрішнім засіданю палати послів друге читанє закона о конверзиї спільної ренти. То читанє мало би відбути ся на наглє внесенє.

Палата послів радила вчера над конверзиєю спільної ренти. З промови п. міністра скарбу дра Бем-Баверка, можна по части здогадувати ся, що конверзия не буде примусова і що властителям ренти полишить ся свобода, чи хочуть свої папери конвертувати чи ні. Конверзийне предложенє відступлено буджетовій комісиї. — Нинішний день буде присьвячений нарадам комісий, засіданя палати послів не буде. Радити будуть: войскова комісия над войсковим законом і буджетова комісия над конверзиєю ренти. На дневнім порядку завтрішного засіданя стоїть перше читанє буджету, а в пятницю прийде на дневній порядок або друге читанє войскового закона, або — чого скорше надіють ся — друге читанє конверзиї ренти, бо загальио мають надію, що буджетова комісия полагодить справу конверзиї до пятниці. Референтом в палаті для справи конверзиї вибрано п. Пльоя.

В угорскім соймі вела ся вчера дальша дискусия над войсковим законом Посол ґраф Беньовский, зі сторонництва Кошута, поставив внесенє, в котрім візвав правительство, аби заключило з великими державами умову, після котрої ті держави зобовязались би через 5, взглядно 10 літ, не підвисшувати воєнного стану армії і не робити нових уоружень. При кінци засіданя палата послів приймила значною більшостию голосів внесенє Селя, аби засіданя палати в часі дискусиї над войсковим законом кінчили ся о годину пізнійше як доси. В часі голосованя партия кошутівска вийшла з салі, а полишив ся в ній лише пан Кубік, котрий зажадав обчисленя присутних в палаті послів, заявляючи, що в палаті нема комплєту. Помимо того, що кошутівці повернули до палати і підперли жаданя Кубіка, заявив президент, що обстає при своїм і що палата ухвалила внесенє та замкнув засіданє. Внесенє Селя обовязує вже від нині.

Times доносить з Софії: Болгария вислала вчера до держав ноту протестуючу против найновійших уоружень Туреччини. Та нота доказує, що болгарске правительство на певно знає, що Туреччина зарядила мобілізацию двох корпусів армії, іменно одного корпуса, що стоїть в Адриянополи і другого що стоїть в Монастири. Хоч мобілізация корпуса монастирского далась би може оправдати положенем в Македониї, то мобілізация другого корпуса адриянопольского мусить уважати ся безпосередною погрозою Болгариї. Болгария хоче удержати мир і тому застерігає ся против турецкої погрози. — Борис Сарафов, як доносять з Софії, удає ся до Македониї. Єго прихильники мають взяти участь в борбах, яких надіють ся на весну. Македоньскі аґенти скуповують старе оружиє від румуньских торговців і пересилають єго потайки до Македониї.

3)

КУЛЇСИ.

Хіньскі повісти.

(З польского — В. Серошевского)

Вже другий рік страшна посуха навіщувала країну Благородної Жовтої Глини, старинну вітчину Хін. Нещастє досягло казочних розмірів і перевисшило міру слів. Лиш старці памятали щось подібного з часів дитиньства, коли третя часть населеня мужеского мусїла покинути рідні села. Гнів Високого Неба утих аж тоді, коли в числі виходців відійшли і грішники. Але хто в силі відгадати, чи не єго похибки і гріхи викликали гнів Надземний?

Недостача мужчин була так велика, що добрі обичаї не упали одиноко лиш завдяки сьвідомости, що нові гріхи викличуть нові кари. Народженє дівчини кидало тоді в смуток родини. Минули літа. Незамужні дівчата з тих тяжких часів висхли, постаріли ся і поволи вимерли, проклинаючи злочини людий, котрі позбавили їх материньства. Обильні урожаї привернули населеню заможність. Наповнили ся шпихлїрі а мудрі права Всевідучого Розуму вирівнали недостачі житя. І знов кожда дівчина в шіснайцятім році могла справедливо надіяти ся судженого, і знов вузкі долини Жовтої Глини заграли окликами дітий, що бавили ся над берегами потоків і ловили там рибу або стріляли з луків. Знов в мешканях, видовбаних рядами в глинистих стїнах дому, заворушили ся малі стати Чорноголового народу, знов з отвертих вікон сїльских шкіл, украшених червоними, синїми і зеленими кахлями, поплили голосно висьпівувані науки старинних учених.

Але ось знов прийшло без ніякої на око причини нещастє! Вже в минувшім році збір пшеници був марний. Журба заглянула навіть до заможних господарів і не богато селян мало певність, що до переднівка вистане їм власного хлїба. Завчасу запопадливі родини почали старати ся о додаткову поживу. Кождого дня від рана до пізного вечера всї, не заняті в поли, діти, старці, жінки — перебігали околицю, глядаючи їди. З великою пильностию збирали з'їстні ростини, копали поживні коренцї, ловили всякі твори, починаючи від птахів, миший, жаб та слимаків, а кінчачи на польових кониках і сарані. Ті послїдні хоч худі і на око марні, однако підсмажені на пательни на вільнім огни, представляють все щось ліпшого, ніж цїлковита недостача їди. Вскорі з околиці, навіщеної посухою, всьо зникло, що дало ся з'їсти. Лишив ся воздух, вода і земля, а на ній марненьке збіже.

Тимчасом нічо не заповідало зміни.

Сонце сходило кождого дня на небі без хмар і бігло небозводом, посилаючи смагу як страшний змий. Надійшли, викликаючи надію, сьвята „Зміни Вітрів“ і.... минули.... а дощі не упали. На висотах, на плодовитих гірских рілях стебла збіжа, що зійшли, стріляли рідко серед грудок жовтої землї, закурені і острі як шила. Деякі звинули ся в трубку, хоч не відросли і на два цалї. Порох виповнював сейчас трубки і душив марні недоростки колося. Господарі кивали сумно головами і годили ся на то, що коли так дальше піде, земля не верне киненого в неї насіня.

Журба насїла на старого Шанґ-Гай-Су, голову найбіднїйшої і найчисленнїйшої родини в селї Тун-Ґуань.

Село від віків взяло в своє посїданнє бруяву, глинасту стїну над потоком Ґунаљь-Хе, і подіравило єго аж під вершок вікнами і дверми своїх мешкальних печер. Здалека гора виглядала як величезна оселя ластівок. Єго мешканців лучила ластівяча приязність і ластівячі обичаї. За кождим найменшим знаком висували ся рої їх з отворів і збирали ся на виступах і воздушних містках, що заступали сходи і стежки. Оборона тих осель була легка перед розбишаками, котрих всюди волочить ся богато, особливо в лїтах нещастя, і найбільша повінь не досягала їх нїколи.

Низші поверхи були заняті вчаснїйше, висші пізнїйше в міру потреби. Кождий з них поставав в той сам спосіб: втесувано гору на виступ, або де того не можна було зробити, устроювано висячі містки і жолоблено нові мешканя.

Подібно і Шанґи сотворили свій поверх.

Зершу довбили они комнати одна за другою рівнобіжно до стїни і поробили до них вікна, в котрі вставляли деревляні рами. Комнати були видні, сухі, в зимі теплі, а в лїті холодні — словом були о много лїпші від будівель надземних. Але мали ту недогоду, що не могли тягнути ся без кінця. По якімсь часї мешканя Шанґів зіткнули ся з мешканями

Новинки.

Львів дня 11-го лютого 1903.

— Стан здоровля Впреосьв. Митрополита Шептицкого поліпшає ся з кождим днем, хоч легка горячка все ще удержує ся. Загальний стан недужого поліпшає ся і Впреосвященний приймає поживу зі щораз більшим апетитом.

† О. Іван Озаркевич, гр. кат. вислужений декан, почетний радник митроп. консисториї, свого часу парох в Белелуї, пов. снятиньского, а в послїдних часах парох в Болехові, помер по короткій а тяжкій недузї дня 9 лютого. Похорон відбуває ся нинї в Болехові. Покійник грав свого часу видну ролю межи Русинами і належав до тих перших, що по 1848 р. зачали плекати і двигати рідну словесність. І в житю політичнім займав покійник яко посол визначне місце і був довгий час головою руского клюбу у Відни. Вічна память покійникови!

— Товариство „Труд" у Львові (Ринок 39) з уваги на наближаючий ся сезон збільшило персонал своїх робітень добірними фаховими робітницями, так, що буде в можности виконати як найлучше всї замовленя на час. Поручаємо проте наші робітнї ласкавій памяти наших Вп. Пань і надїємо ся, що з замовленями своїми на сей сезон і в будуче не поминуть нашого товариства, а ми доложимо всякого заходу, щоби їх вдоволити.

Рівнож поручаємо наші робітнї в виготовленю в е с і л ь н и х в и п р а в від найскромнїйших до найвиставнїйших по умірковaній цїні. — Подаємо також до відомости, що з днем 2-го лютого 1903 отворили ми при нашім товаристві тримісячний к у р с г а ф т і в, до веденя котрого придбали ми одну з найлучших фахових сил. Вписове 2 кор., оплата місячно по 4 кор. Наука відбувати ся буде кождого дня з виїмком недїль і сьвят від 3 до 5 год. з полудня. Се рідкий случай за дешеві гроші навчити ся гафту. — *Дирекция.*

— Страшна пригода на рiцї. Зі Стрижова над Вислоком доносять: Дня 9 с. м. перевозило ся поромом через Вислок множество людий, що вертали до Ґдова зі Стрижова з похорону стрижівского крилошанина. Підчас того перевозу, коли на поромі було яких 50 осіб, пукла струншіла линва проводова, а пором став плисти на прибувшій рiцї долї водою. Непередужувані люди гадали, що їм вже тепер смерть буде, отже стали ратувати ся в той спосіб, що скакали у воду в надії, що випливуть, і — топили ся. Кілько людий згинуло, не знати, але єсть кільканайцять трупів.

— Голод в Дальматиї. Із Задару доносять, що в многих громадах північної Дальматиї настав великий голод. Найбільша нужда настала в громадї Лецевича, де люди не мають вже зовсїм нїякої поживи. Єсть обава, що готов ще вибухнути голодовий тиф.

— Заходом тов. „Клюб Русинок" відбудуть ся дня 14 н. ст. (в суботу) вечерницї з танцями. Вступ від особи 1 К. Початок о 9-ій годинї в салї „Бесїди" Ринок ч. 10.

— Жіночий кружок філії руского товариства педаґоґічного в Тернополи устроює дня 19 лютого с. р. величаві вечерницї з танцями в комнатах місцевої „Рускої Бесїди". Щоби забава удалась як найлучше, вибрано осібний комітет, котрий доложить старань, щоби всїх вдоволити. В тій цїли приготовляє власний буфет, для танцюючих гарнї карнети, котилїон і ин. До танців приграватн буде військова музика 55 п. п. Дохід з вечерниць призначений на будову „Народного Дому" в Тернополи. Окремих запрошень не розсилає ся, проте отсим запрошує ся нашу замісцеву інтеліґенцию до численної участи. Вступ від особи 2 К. Стрій для пань вечерковий, для панів балевий. Початок о год. $8^1/_2$ вечер. За комітет: *Юлїя Лопатиньска, Вікториця Гладишовска, Софія Калитовска, Теодозия Стахевичева, Мария Солтисова.*

— Руске Касино в Дрогобичи уряджує в недїлю дня 15 лютого 1903 (н. ст.) в сали товариства ґімн. „Сокол" вечер з танцями. Вступ на салю 3 кор., білет фамілїйний для 4 осіб 10 кор. Стрій для пань вечерковий, для панів балевий. Початок точно о годинї 7 вечер. Хто би не дістав запрошеня, зволить зголосити ся до руск. касина в Дрогобичи.

— Вечерницї з танцями в Станиславові відбудуть ся в недїлю, дня 22 лютого с. р. в комнатах „Рускої Бесїди" і в примежній великій сали (ул. Собіского). Стрій візитовий. Вступ від особи 1 кор. Окремих запросин не розсилає ся. Початок о годинї 8 вечер. Чистий дохід призначений на товариство „Руска Захоронка в Станиславові". За комітет: *В. Мандичевска. — В. Шмериковска. — О. Барнишева. — Ю. Стрийска.*

— Загальні збори Тов. ім. Ів. Коляревского відбудуть ся дня 22 с. м. в недїлю о 4 годинї пополудни. Порядок нарад: 1) Отворенє зборів. 2) Відчитанє протоколу з послїдних загальних зборів. 3) Справозданє з дїяльности Виділу. 4) Справозданє комісиї контрольної. 5) Вибір Виділу. 6) Внесеня і інтерпеляциї.

— Огнї. Дня 31 сїчня около 2 год. рано вибух огонь в Деревлянах пов. Каменецкого і в наслїдок сильного вихру знищив 8 хат з будинками господарками, між тими також і стодолу руского приходства. Загальна шкода виносить 16.900 К, а хати і будинки були обезпечені лиш на 11.100 К. Огонь імовірно хтось підложив, але справа ще й доси невиcлїджена. Від дня 2 с. м. аж до 9 с. м. горіло в Добромили аж чотири рази і за кождим разом огонь вибухав межи будинками господарскими та заподіяв шкоду загальної вартости на 8.700 К. Очевидно, що огонь хтось підкладає, отже для безпечности жителїв і вислїдженя злочинця придїлено до постерунку жандармериї в Добромили пять досьвідних жандармів з повіту.

— Бурі. Від кількох днїв віють у нас сильні вихри, але на заходї, іменно же в Долїшній Австриї і в Чехії були такі страшні бурі. В сторонах віденьского лїса настала була около півночи 9 с.м. так страшенна буря, що виломила декуди в тих горах цїлї лїси; на спадах гори коло Штайн поломило і повиривало з корінєм столїтні сосни та понесло їх глубоко в долину. Сніг під впливом вітру топить ся дуже борзо, а ріки прибувають. Люди боять ся іти або їхати в дорогу, бо вихор такий, що перевертає людий і вози. В декотрих селах і хуторах вихор позривав всї дахи з будинків та порозносив збіже і сїно стояче в стиртах і стогах. Так само розвіяло готове збіже, що лежало порозгортане на подах хат.— Страшений вихор лютив ся минувшої недїлї також в Празї і окрестности та наробив великої шкоди.

Тінґів, котрі рівнож множили ся і побільшали свої осідки. Та обставина примусила обі родини врізувати ся в глубину гори. Потворили ся темні, понурі алькври, котрі замешкували звичайно дїти і молодші подружа. В ясних полишили ся старцї, що потребували більше воздуха і сьвітла та віл, котрий мав право до особливих привілеїв, бо звичайно був в родинї один.

Житє в печерскім сільци було веселе і неодностайне, бо де богато людий, там богато пригод. А тяжко їх було укривати, коли тонкі дірковаті стїни перепускали дуже добре голоси. Цїкавість на селї не єсть річию малою і доганною, як деинде. Она сторожить все над поведенєм поодиноких осіб і спиняє їх зіступити з дороги честноти. Тисячі очий слїдить кождого і тисячі умів ганить єго або похвалює. Отже найлїпше чує ся той, котрого совість стоїть в згодї з совістию загалу. Звідси іде пошановане обичаїв, кождого дня на всїх поверхах було всїм відомо, що де стало ся. Не представляло то знов великих трудностий. Житє більшости упливає на днї, на виступах і воздушних ґаночках, де перед кождим мешканєм містило ся огнище, кухня і лежали запаси палива. За паливо служив звичайний навіз, пильно збираний на полях і дорогах наймолодшими членами родини — вічна причина до сварок і бійок між дїтворою, бо належав він до найцїннїйших предметів в тім краю, в котрім знано дерево хиба з оповіданя.

Від многих літ кождого рана до ощадно піддержуваного, ледве димлячого огнища виходив старий Шанґ-Гаі-Су і підносив до неба заплакані від віку і трудів очи. На ґаночках, звисаючих довкола над бліднїючою в сьвітлї поранку пропастию подібні до неї стати в синїх нанкінових кафтанах і жовтих соломяних до стріх подібних капелюхах. Лиця всїх обернені були до гори і коси звисали їм далеко на плечі.

З гори крізь щілину яру споглядала на них вузка смуга неба, а в долинї глухо шумів бурливий Ґуань-Хе. І до верха і до дна яру було рівно далеко і голоси людий легко приглушував лоскіт потока та вяте вихру, що гуляв в горі на високих полях пшениці.

— Честний сусїда, віковий Шанґу, твій молодший брат, складає тобі желания щасливого дня!

— Отже безконечного числа потомків, старенький Танґу, чи зле чи добре і як смакувала тобі нинїшна каша?

— О, о!... Провиня людскі вичерпали терпеливість Небес. Нігде каплї роси, нігде слїду хмарки!...

— До того ще на горах бушує Змий Західний! Видко звідси як від єго віддиху дрожать і колишуть ся трави на березї пропасти!

— Пропаде не лише пшениця але й огородовина.

— Ячмінь пожовк як земля!

— Чи не час, аби зійшли ся в школї люди розумні і поговорили о дорозї до згоди?!

— Розум радить віддати завчасу часть, аби уратувати всьо.

— Всї, гадаю, радо вислухають беззубих і поморщених лїтами уст.

— Треба би завідомити янґ-йо (війта).

— О, так! Пішлю сейчас до него внука! Чи згода? Що?

— Згода, ласкавий Шанґу. Ми готові! — роздало ся з усїх сторін.

Вскорі на виступах бурої стїни появили ся довгі процесиї тіний в синїй одежи і стіжковатих жовтих капелюхах. Ішли поволи в однім напрямі, де в скіснім проміню сонця, котре незнати звідки пересовгнуло ся до середини яру, блищали ріжнобарвні украшеня з поливаних кафлїв і золочені написи сїльскої школи, викопаної в найлїпшім місци стїни.

За мужчинами вискочили з комнат дїти і задержавши ся на краю виступів, глядїли на вітцїв і дідів цїкаво. Лиця женщин мигали в маленьких віконцях. Село порушило ся до глубини до найдальших комнат.

Учитель, упереджений о громадскій гостинї, вложив сейчас чорну атласову шапочку і окуляри.

Хоч не буде читати, але окуляри все додають поваги! Вічливо витав гостий при входї, радий, що з причини зборів пропали нуднї години науки, та от..... знов почує кілька разів титул „Цвитучого Таланту — Сієн Тай". Вправдї не здав іспиту і нїхто не був обовязаний так єго титулувати, але чемні сусїди воліли памятати о єго заслугах як непоboдженях.

— Безпримірно досьвідний Сієн-Тсей, якже поводять ся наші поросята? — повтаряли батьки по звичайних привітних викликах: чинь! чинь! ударах рук і потрясанях кулаків з приcїданєм.

— О, чудові цьвіти ваших родинних огородів учать ся пильно і мають безчисленні прикмети, але наука єсть річию бездонної глубини і не можна обійти ся без малих ударів бамбусом!

— О так! Знаємо о тім з власного досьвіду. Просимо отже, аби ти не жадав тої принуки. Від того певне терплять твої благородні руки, Сієн-Тсей, але...

Господарство, промисл і торговля.

— **Рахунок краєвого товариства кредитового урядників і сьвященików**, стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, за місяць січень 1903.

Стан довжний:

		Кор. сот.
1. Уділи членів		8.921 61
2. Фонд резервовий		492 82
3. Вкладки щадн.:	Кор. сот.	
а) Стан з поч. місяця	43.478 06	
б) вложено в січни .	13.413 39	
разом	56.891 45	
в) винято в січни .	1.309 30	
Позістає з кінцем місяця . .		55.582 15
4. Сальдо побраних процентів .		472 88
5. Побрана провізия від посередництва в обезпеч. жит. . . .		651 47
6. З рахунку ріжних сторін . .		3182 —
7. Сальдо коштів адміністрациї .		1841 —
8. Зиск за р. 1902 . . . : . .		472 90
Сума . .		65.999 10

Стан чинний:

		Кор. сот.
1. Пожички уділені на скрипта і векслї:	Кор. сот.	
а) стан з поч. місяця	48.272·90	
б) уділено в січни	7.664·28	
разом .	55.937·18	
в) сплачено в січни .	5.436·54	
Стан з кінцем місяця . . .		50.500 64
2. В щадниці почт. (оборот чек.)		134 18
3. Льокациї в тов. кред. і банках		13.349 91
4. Сальдо коштів адміністрациї		— —
5. Движимости		368 40
6. Кошти заснованя		486 30
7. Готівка в касї з днем 31 січня		1.159 67
Сума . .		65 999 10

Членів прибуло 12, убуло 0, остало з кінцем січня 1903 всїх членів 221 з 251 декларованими уділами в сумі 12.550·— К.

Уділ членьский 50 кор. платний також ратами; вписове 2 кор.

Товариство принимає вкладки щадничі і опроцентовує їх по $4\frac{1}{2}\%$; пожички уділяє на 7%.

Також посередничить тов. в заключуваню обезпечень житєвих всякого рода.

Курс львівский.

Дня 10-ого лютого 1902.	платять К. с.	жадають К. с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	540 —	550· —
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	280· —	—·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	583· —	591 —
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	350· —
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	98 30	— —
Банку гіпот. 5% преміов.	111· —	—
Банку гіпот. $4\frac{1}{2}\%$	101· —	—·—
$4\frac{1}{2}\%$ листи застав. Банку краєв.	102·50	103 20
4% листи застав. Банку краєв .	99 30	100 —
Листи застав. Тов. кред. 4% . .	98 20	—·—
„ „ 4% льос. в $41\frac{1}{2}$ лїт.	98·40	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	98 40	99·10
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99 70	100 40
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	102 70	—·—
„ „ „ „ $4\frac{1}{2}\%$	102· —	—·—
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	99·30	—·—
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	— —
„ „ 4% по 200 кор.	99·70	—·—
„ „ м. Львова 4% по 200К.	96·50	—·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	73· —	78 —
Австр. черв. хреста (Курс віденский)	55 60	56 60
Угорск. черв. хреста (Курс віденский)	28·25	29.25
Іт. черв. хрес. 25 фр. (Курс віденский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20К. (Курс віденский)	74· —	76.—
Базиліка 10 К (Курс віденский)	19 50	20 50
Joszif 4 K. (Курс віденский)	8·25	9.50
Сербскі табакові 10фр. (Курс віденский)	9·50	11 —
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·26	11·40
Рубель паперовий	2·52	2·54
100 марок нїмецких	116 80	117·40
Доляр америк.	4·80	5· —

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 11 лютого. Предсїдателем комісиї для зміни реґуляміну палати вибрано посла Бернрайтера, а єго заступниками пп. Дершатту і ґр. Водзицкого.

Константинополь 11 лютого. Тутешна телєґрафічна аґентия заявляє, що всякі поголоски про мобілїзацию турецких войск суть неправдиві.

Гаґа 11 лютого. Голяндский міністер заграничних справ не хоче приймити на себе проводу в мировім суді венецуельскім, бо Голяндия сама вмішана в ту справу і має до Венецуелї жаданє.

Гаґа 11 лютого. Вчера скінчив ся процес против Рубена, що допустив ся замаху на короля Леопольда. Рубена засуджено на дожизнену вязницю.

Сиракуза 11 лютого. Вчера дало ся чути в цїлій Сицилії легке землетрясенє, що тревало дві секунди.

Надіслане.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченк для ужитку молодїжи. Цїна 1 зр. 20 кр. П таким заголовком видало руске Товариство пе даґоґічне книжку, котрої брак вже від давн відчував ся, а котрою можуть користувати с не лиш молодїж шкільна, але всї, котрі хотят познакомити ся з житєм і творами нашого на першого поета. Крім обширної житєписи і по гляду на лїтературну дїяльність Т. Шевченк, котрий то вступ займає 78 сторін, додані п до поодиноких поезий многі поясненя в но ках, котрі богато причиняють ся до зрозумін поезий, їх краси і духа. Книжку сю можн дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

— Що діяти: кождий мусить виповняти свої обовязки, бо лише в той спосіб сплиде на землю мир і поводженє.

— Гірше, що дощу нема!

— То дїйстно грізна річ і кождий повинен глядати єї причини на днї совісти. Жерело всього лежить в серцях наших, повних незвершености, бо не було видко послїдними часами нї чужинцїв нї волоцюгів, що були-би спосібні нарушити спокій сьвіта. Впрочім хто знає, чим можна заколотити всесьвіт і побудити до гнїву Високі Небеса?! Таких, що спосібні запамятати всї заповіди старинних учених, Сонїшний Батько Народу справедливо взиває, аби поручити їм заряд і надзір Державы... Прочі полишають ся темні, неотесані і мають що найвисше один науковий степень. Темнота все ходить в парі з блудами! Цїлу надію нашу покладаємо справедливо в милосердію Всеобіймаючого Кореня Високого Неба!

— Добре сказано! — згодили ся слухачі і піднесли поважно до гори великий палець руки.

Розпочали ся наради. Всї говорили відразу. Гамір ставав голоснїйший, рухи чим раз скорші, голоси крикливійші. Дармо Сієн-Тсей силував ся знов втихомирити розіґрітих, очарувати їх і побідити своєю вимовою. Говорив красно, наводив навіть учених але... дармо. Нїхто єго не слухав, бо всї чейже по то прийшли, аби щось сказати. Подане учителем предложенє, аби пустити до неба паперового орла з красно написаною молитвою, упав в наслїдок неуваги і розсїяня нараджуючих ся. Сіян-Тсей кричав кілько мав сил, що готовий за малу винагороду виповнити предложенє, що молитву напише не гірше від столичних калїґрафів.... Всї чейже знають, яке у него хороше письмо... Дармо, нїхто не слухав! Вкінци хтось замітив, що та жертва знаменита в нашім случаю, за мала на теперішне нещастє...

Постановлено удати ся безпосередно до богинї Милосердія і обнести єї статую довкола поля. Сейчас зібрано гроші і вислано депутацию з янґ-йо на чолї до чекіяна повіта, аби дав дозвіл. Звідтам мала она удати ся безпроволочно до недалеко будийского монастиря.

На другий день цїле без виїмки населенє Тун Ґуаня, торжественно настроєне і сьвяточно одїте вийшло на виступи і містки свого села. Стояли терпеливо, розмавляючи півголосом, визолочувані по черзї снопом сонїшного проміня, що мов великаньска вказівка, прибита в горі, посував ся по рудій глинистій стїнї. Вкінци крізь шум лоскіт потоку пробили ся звуки далекої музики.

— Ідуть!

Товпи селян збігли на дно яру. Навіть жінки покинули доми і поспішили напротив улюбленої богинї.

Були то роботящі, смагляві женщини півночи о струнких статях і сильних неокалїчених на міский лад. Посували ся легко побіч мужів, ведучи за руки дїти.

(Дальше буде).

Аптика в Королївцї

поручае

В. АЛЄРГАНДА
АЛЬПЕЙСКІ ГРУДНІ ЗІЛЯ.

Зіля ті, витворювані з найцїльнїйших ростин альпейских, перевисшають всї до тепер уживані зіля, грудні сиропи і тим подібні препарати своїми успіхами. Наслїдком того они просто неоцїнені при катаральних болїзнях легких і проводів віддихових, при кашлю, хрипцї і всїх других подібних недугах. Спосіб ужитя: Горсть зіль тих запарює ся в шклянцї кипячої води і той відвар пе ся в лїтнім станї рано і вечером.

Цїна 50 сот.

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимае пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тиждневника ілюстрованого“. До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР“

стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ удїляє своїм членам на $5\frac{1}{2}\%$ і 1% додатку на кошти адмінїстрациї, за предложенєм документів виказуючих достаточну гіпотеку.

СПЛАТУ позичок розкладає догідно на рати до 10 лїт. Сума позичок інтабульованих і за порукою 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тілько обезпечений тревало в „Днїстрі“ від огню.

УДІЛ членьский виносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 з 2.501 удїлами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймає „ДНІСТЕР“ і опроцентовує на 4% Сума вкладок на 1.256 книжочках 1,103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК роздїляє ся частию на дивіденду для членів. частию на публичні добродїйні цїли: на церкви, бурси, захоронки. школи і т. д. На ті цїли роздано дотепер з товариства кредитового 10 840 К.

ІНФОРМАЦИЇ в справах позичок удїляє Дирекция і аґенти.

Дуже величавий
образ комнатний
представляючий

„ПРИЧАСТЄ“

мальований артистом Єзерским в природних красках.
Величина образа 55×65 цтм.
Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.
Набути можна у

Антона Хойнацкого
Львів, ул. Руска ч. 3.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Ґазети Львівскої“, „Народної Часописи“ і всїх инших часописий принимае виключно лиш ново отворена „Агенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель француский).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).